

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ कर्णास्त्रवतीतिकर्णस्रोतःकर्णमलं ॥ १४ ॥ ब्रह्मणः सकाशादपचितिसत्कारं यातुं प्राप्नुं यातमिति पाठे ब्रह्मणः अपचितिक्षयं कर्तुमिति शेषः यातं धावंतं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
 अग्रजं सर्वभूतानां संकर्षणमकल्पयत् ॥ तस्मान्नारायणो जज्ञे देवदेवः सनातनः ॥ ११ ॥ नाभौ पद्मं बभूवा स्य सर्वलोकस्य संभवात् ॥ तस्मात्पितामहो जातस्त
 स्माज्जातास्त्रिमाः प्रजाः ॥ १२ ॥ शेषं चाकल्पयद्देवमनंतं विश्वरूपिणं ॥ यो धारयति भूतानि धरां चैमांसपर्वतां ॥ १३ ॥ ध्यानयोगेन विप्राश्च तं विदंति महौ
 जसं ॥ कर्णस्रोतो भवं चापि मधुना महासुरं ॥ १४ ॥ तमुग्रमुग्रकर्माणमुग्रांबुद्धिं समास्थितं ॥ ब्रह्मणो पचितिं यातुं जघान पुरुषोत्तमः ॥ १५ ॥ तस्य तात वधा
 देवदेवदानवमानवाः ॥ मधुसूदनमित्याहुर्ऋषयश्च जनार्दनं ॥ १६ ॥ वराहश्चैव सिंहश्च त्रिविक्रमगतिः प्रभुः ॥ एष मातापिता चैव सर्वेषां प्राणिनां हरिः ॥ १७ ॥
 परं हि पुंडरीकाक्षान्न भूतं न भविष्यति ॥ मुखतः सोऽसृजद्विप्रान् बाहुभ्यां क्षत्रियांस्तथा ॥ १८ ॥ वैश्यांश्चाप्युरुतोरान् शूद्रान्वैपादतस्तथा ॥ तपसानियतो देवो
 निधानं सर्वदेहिनां ॥ १९ ॥ ब्रह्मभूतममावास्यां पौर्णमास्यां तथैव च ॥ योगभूतं परिचरन् केशवं महदाप्नुयात् ॥ २० ॥ केशवः परमं तेजः सर्वलोकपितामहः ॥
 एवमाहुर्हृषीकेशं मुनयो वै नराधिप ॥ २१ ॥ एवमेनं विजानीहि आचार्यपितरंगुरुं ॥ कृष्णो यस्य प्रसीदेत लोकास्ते नाक्षयाजिताः ॥ २२ ॥ यश्चैवैनं भयस्थाने केशवं
 शरणं व्रजेत् ॥ सदानरः पठंश्चेदं स्वस्तिमान् स सुखी भवेत् ॥ २३ ॥ ये च कृष्णं प्रपद्यंते तेन मुह्यंति मानवाः ॥ भये महति मग्नांश्च पाति नित्यं जनार्दनः ॥ २४ ॥
 स तं युधिष्ठिरो ज्ञात्वा याथातथ्येन भारत ॥ सर्वात्मना महात्मानं केशवं जगदीश्वरं ॥ प्रपन्नः शरणं राजन्योगानां प्रभुमीश्वरं ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्म
 पर्वणि भीष्मव० विश्वोपाख्याने सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ भीष्म उवाच शृणु चेदं महाराज ब्रह्मभूतं स्तवं मम ॥ ब्रह्म
 षिभिश्च देवैश्च यः पुरा कथितो भुवि ॥ १ ॥ साध्यानामपि देवानां देवदेवेश्वरः प्रभुः ॥ लोकभावनभावज्ञ इति त्वां नारदो ब्रवीत् ॥ २ ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च मार्कण्डे
 यो भ्युवाच ह ॥ यज्ञं त्वां चैव यज्ञानां तपश्च तपसामपि ॥ ३ ॥ देवानामपि देवं च त्वामाह भगवान्भृगुः ॥ पुराणं चैव परमं विष्णोरूपं तवेति च ॥ ४ ॥ वासुदेवो वसूनां
 त्वं शक्रं स्थापयिता तथा ॥ देवदेवो सिदेवानां मिति द्वैपायनो ब्रवीत् ॥ ५ ॥ पूर्वं प्रजानि सर्गे च दक्षमाहुः प्रजापतिं ॥ सृष्टारं सर्वलोकानां गिरास्त्वां तथाऽब्रवीत् ॥
 ॥ ६ ॥ अव्यक्तं तेशरीरोत्थं व्यक्तं ते मनसि स्थितं ॥ देवास्त्वत्संभवाश्चैव देवलस्त्वसितो ब्रवीत् ॥ ७ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ शृण्वति इदमिति सामान्येन पुंसकं ॥ ११ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥